Krimināllieta Nr.11904000715

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā 2016.gada 11.oktobrī

Valmieras rajona tiesa,
tiesnese Guna Krieviņa,
piedaloties prokurorei Vinetai Žērbelei,
aizstāvim Normundam Pētersonam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers.A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas, 15.panta ceturtās daļas un 309.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

Pārbaudot un izvērtējot visus krimināllietā esošos materiālus tiesa konstatēja, ka /pers.A/ realizācijas nolūkā neatļauti iegādājās, glabāja un pārvadāja narkotiskās vielas.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts norādītos apstākļos:

/pers.A/ 2015.gada janvāra mēnesī, bet ne vēlāk par 8.datumu, izmeklēšanas laikā precīzi nenoskaidrotā vietā un laikā, no nenoskaidrotas personas, ar tālākas realizācijas nolūku, neatļauti iegādājās 3,4722 g baltas, graudainas pulverveida vielas, kur aktīvā sastāvdaļa ir aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzināta psihotropā viela - amfetamīns, kas satur 18% jeb 0,6250 g amfetamīna. Pēc norādīto narkotisko vielu iegādāšanās, /pers.A/, atrodoties /adrese/tās sadalīja un iepakoja divos polimēra vīstokļos, noglabājot tos vīriešu apavu pāra labajā kurpē zem saistzoles, ar mērķi tās nogādāt Valmieras cietumā ieslodzītajam /pers. B/. Īstenojot savu nodomu, realizācijas nolūkā 0,6250 g amfetamīna, /pers.A/ 2015.gada 9.janvārī ap plkst.12.30 pie DUS /Nosaukums / /adrese/, apavu pāri nodeva /pers. C/, zinot, ka viņa brauc uz tikšanos ar dēlu /pers. B/, un kura par notiekošo netika informēta. Tādejādi /pers.A/ izmantoja /pers. C/, kura neapzinājās savas rīcības prettiesiskumu un pārvadāja narkotiskās vielas no /adrese/ līdz Burtnieku novada, Valmieras pagasta, Dzirnavu ielai 32.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Ministru kabineta 2005.gada 8.novembra noteikumiem Nr.847 „Par Latvijā kontrolējamo narkotisko vielu, psihotropo vielu un prekursoru sarakstiem", amfetamīns ir pieskaitāms pie aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām un tām pielīdzinātām psihotropām vielām (I.saraksts).

Saskaņā ar Latvijas Republikas likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību 2.pielikumu „Kritēriji nelikumīgā apritē esošu narkotisko un psihotropo vielu un zāļu, kā arī vielu, kas var tikt izmantotas narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgai izmantošanai (prekursori), iedalījumu apmēriem", minētās, izņemtās vielas - amfetamīna daudzums pārsniedz 0,02 gramus, t.i., pārsniedz apmērus, līdz kuriem doto vielu daudzumi atzīstami par nelieliem, bet nepārsniedz 2 gramus, sākot ar kuru tie atzīstami par lieliem apmēriem.

Kā arī /pers.A/ ir pārkāpis Latvijas Republikas likuma „Par narkotisko un psihotropo vielu un zāļu likumīgās aprites kārtību" 5.panta prasības, kas aizliedz - audzēt, ražot, importēt, izplatīt, glabāt, nodot par atlīdzību vai bez tās, iegādāties un lietot, kā arī sūtīt cauri Latvijas teritorijai I. sarakstā iekļautos augus, vielas un zāles.

Ar šādu savu rīcību /pers.A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā.

Turklāt /pers.A/izdarīja narkotisko vielu nodošanas mēģinājumu personai, kura atrodas ieslodzījuma vietā.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts norādītos apstākļos:

/pers.A/ 2015.gada 9.janvārī ap plkst.12.30 nolūkā neatļauti nodot ieslodzītajam /pers. B/, kurš atradās Valmieras cietumā, narkotiskās vielas - 0,6250 g amfetamīna, kuras pirms tam paslēpa vīriešu apavu labajā kurpē zem saistzoles un apavu pāri atdeva /pers. C/ (persona, kura dotajā krimināllietā netiek saukta pie kriminālatbildības), kura ieradās Valmieras cietumā, kas atrodas Dzirnavu ielā 32, Valmieras pagasta, Burtnieku novadā, un aizpildot veidlapu /pers. B/ nododamo mantu sarakstā iekļāva vīriešu apavu pāri.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Ministru kabineta 2005.gada 8.novembra noteikumiem Nr.847 „Par Latvijā kontrolējamo narkotisko vielu, psihotropo vielu un prekursoru sarakstiem", amfetamīns ir pieskaitāms pie aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām un tām pielīdzinātām psihotropām vielām (I.saraksts).

Savu nodomu vērstu uz neatļautu narkotisko vielu nodošanu ieslodzījuma vietā esošajam /pers. B/, /pers.A/ neizdarīja līdz galam no savas gribas neatkarīgu iemeslu dēļ, jo 2015.gada 9.janvārī ap plkst.13.30 Valmieras cietuma darbinieki veicot /pers. C/ iesniegtā pienesuma esošo mantu pārbaudi, atklāja vīriešu apavos paslēptos divus polimēra maisiņus ar baltu, graudainu pulverveida vielu.

Ar šādu savu rīcību /pers.A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 309. panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers.A/ savu vainu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā, 15.panta ceturtajā daļā un 309.panta otrajā daļā atzina pilnībā, izdarīto nožēloja un pieteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, apliecinot, ka viņam ir saprotamas pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas.

Iepazinusies ar krimināllietas materiāliem, uzklausījusi prokurores V.Žērbeles, apsūdzētā /pers.A/ un aizstāvja N.Pētersona viedokļus, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē ir izskaidrotas un sekas ir saprotamas, apsūdzētā vaina viņam celtajā apsūdzībā ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā, 15.panta ceturtajā daļā un

309.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Vērtējot apsūdzētā izdarīto darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers.A/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi pareizi kvalificēti pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas, jo viņš realizācijas nolūkā neatļauti iegādājās, glabāja un pārvadāja narkotiskās vielas un pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 309.panta otrās daļas, jo viņš izdarīja narkotisko vielu nodošanas mēģinājumu personai, kura atrodas ieslodzījuma vietā.

Apsūdzētā/pers.A/ vaina noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, tiesa vadās pēc Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktā soda mērķa - atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, Krimināllikuma 46.pantā noteiktajiem soda noteikšanas vispārīgiem principiem, ņemot vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus, konstatēts, ka /pers.A/ deklarētā dzīvesvieta Smiltenes novads, /adrese/ (95.lapa), faktiskā dzīvesvieta pēc paša apsūdzētā teiktā ir /adrese/, viņam ir pamatskolas izglītība, apgādājamo nav, strādā SIA /Nosaukums / par pārdevēju konsultantu, agrāk tiesāts:

2008.gada 24.novembrī Valkas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 55.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu;

2009.gada 22.janvārī Talsu rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 3 mēnešiem;

2009.gada 9.aprīlī Valkas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, 185.panta pirmās daļas, 175.panta trešās daļas, 50.panta pirmās daļas un piektās daļas ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 6 mēnešiem, 2012.gada 11.maijā atbrīvots no Valmieras cietuma pēc soda izciešanas, sodāmība nav dzēsta vai noņemta;

2009.gada 28.maijā Balvu rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 6 mēnešiem, sodāmība nav dzēsta vai noņemta;

2013.gada 10.jūnijā Valkas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 11 mēnešiem, 2013.gada 29.decembrī atbrīvots pēc soda izciešanas no Valmieras cietuma (99.-102. un 109.-115.lapa), administratīvi sodīts, seši naudas sodi nav izciesti (103.-105.lapa). Lietā nav ziņu vai /pers.A/ ir/nav psihiatra un narkologa uzskaitē. No /pers.A/ raksturojuma, kuru izsniegusi SIA /Nosaukums / redzams, ka /pers.A/ strādā par pārdevēju, konsultantu no 2016.gada 1.marta. Savus tiešos pienākumus veic apzinīgi un profesionāli. Profesionālās sagatavotības līmenis atbilst ieņemamajam amatam un iegūtās zināšanas prot pielietot praktiskajā darbā. Darba laikā sevi pierādījis kā zinošu un kvalificētu darbinieku, uzticētos darbus izpilda ar atbildību, pret izsniegto inventāru izturas rūpīgi un atbildīgi. Attiecībās ar darba kolēģiem sabiedrisks un izpalīdzīgs. Attieksme pret kritiku saprotoša, pieļautās kļūdas labo. Spēj strādāt komandā un ieklausīties citu viedoklī. Nekad neatsakās strādāt arī ārpus noteiktā darba laika, ka tas ir bijis nepieciešams uzņēmuma klientu interesēs (138.lapa).

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers.A/ bez savas vainas pilnīgas atzīšanas papildus liecināja, ka nožēlo izdarīto, ka viņa deklarētā dzīvesvieta ir Smiltenes novads, /adrese/, bet faktiski viņš kopā ar /pers. D/ dzīvo /adrese /, viņam ir pamatskolas izglītība, apgādājamo nav, viņš strādā SIA /Nosaukums / par pārdevēju konsultantu, nopelnot 450-500 *euro* mēnesī, ir vesels, noliedz, ka viņam būtu jebkādas atkarības, šobrīd jaunus noziedzīgus nodarījumus neizdara, ir mainījis savu dzīvesveidu, vēlas dibināt ģimeni un dzīvot normālu dzīvi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu, /pers.A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kāds paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā un 15.panta ceturtajā daļā un 309.panta otrajā daļā ir smagi noziegumi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu kā apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un tiesas sēdē izteikto nožēlu par izdarīto abos noziedzīgajos nodarījumos.

Tiesa neatzīst par atbildību mīkstinošu apstākli aizstāvības norādīto apstākli, ka apsūdzētais pēc noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas izmainījis savu dzīvesveidu un vēlas veidot ģimeni, taču to ņem vērā pie soda mēra noteikšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, kā apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas sankcijā noteikts piemērojamais soda veids - brīvības atņemšana uz laiku no diviem līdz astoņiem gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.

Krimināllikuma 309.panta otrās daļas sankcijā noteikts piemērojamais soda veids - brīvības atņemšana uz laiku līdz sešiem gadiem un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.

Ņemot vērā lietā konstatētos apstākļus, kas var ietekmēt apsūdzētajam /pers.A/ nosakāmo sodu, tiesa ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un izdarīšanas veidu, sabiedrisko bīstamību un radīto kaitējumu.

Ņemot vērā Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma smagumu, īpašo bīstamību un neatgriezenisku kaitīgumu, kas ar šādām neatļautām darbībām ar narkotiskām vielām tiek radīts atsevišķiem indivīdiem, valsts ekonomiskajām un labklājības interesēm un radot sociālas problēmas sabiedrībai kopumā, ka noziedzīgais nodarījums, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 309.panta otrās daļas vērsts pret jurisdikciju, ņemot vērā, ka par /pers.A/ izdarīto tīšo smago noziegumu un izdarīto tīšo smaga noziegumu mēģinājumu nav paredzēti alternatīvi soda veidi, tiesa uzskata, ka apsūdzētajam sods ir nosakāms reālas brīvības atņemšanas veidā, piemērojot arī likumā paredzēto papildsodu – probācijas uzraudzību. Izvērtējot piemērojamā soda termiņu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais agrāk sodīts vairākas reizes, pēdējo reizi 2013.gada 10.jūnijā Valkas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 11 mēnešiem, 2013.gada 29.decembrī atbrīvots pēc soda izciešanas no Valmieras cietuma, nedzēstas sodāmības laikā, sodāmības nav dzēstas arī pēc 2009.gada 9.aprīļa Valkas rajona un 2009.gada 28.maija Balvu rajona tiesu spriedumiem, turpinājis izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus. /pers.A/ savu attieksmi pret likuma ievērošanu nav mainījis, un, pilnībā apzinoties savu darbību prettiesiskumu un iespējamās sekas, turpināja izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus, viņš ir arī administratīvi sodīts, sodus nav izcietis, ņemot vērā apsūdzētā atbildību mīkstinoša apstākļa esamību un atbildību pastiprinoša apstākļa esamību, viņš strādā algotu darbu, kur tiek raksturots pozitīvi, ka ir izmainījis savu dzīvesveidu un attieksmi pret sabiedrībā pieņemto normu un likumu ievērošanu pēc noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas, un to, ka sods jānosaka individualizēti, tiesa uzskata par iespējamu sodu noteikt tuvāk soda minimālajai robežai, atzīstot, ka šāds sods sasniegs Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā paredzēto soda mērķi.

Lemjot par /pers.A/ sodīšanu, tiesa uzskata, ka Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas, sankcijā paredzētais papildsods - probācijas uzraudzība, ir piemērojams. Tiesa atzīst, ka pār /pers.A/, pēc viņa atbrīvošanās no brīvības atņemšanas soda izciešanas nepieciešama uzraudzība, ka, lai nodrošinātu notiesātā uzvedības uzraudzību, sekmētu /pers.A/ resocializāciju un jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas novēršanu, viņš uz samērīgu laiku ir jāpakļauj probācijas dienesta noteiktiem ierobežojumiem.

Tiesa uzskata par neiespējamu piemērot apsūdzētajam nosacītu notiesāšanu, jo saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta vienpadsmito daļu nosacīta notiesāšana nav nosakāma personai par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, ja persona agrāk bijusi notiesāta ar brīvības atņemšanu un sodāmība par to

nav noņemta vai dzēsta likumā noteiktā kārtībā.

Aizstāvis tiesas debatēs norādīja, ka nosakot sodu /pers.A/, ievērojot viņa pozitīvo uzvedību pēc noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas, piemērojami Krimināllikuma 49.panta nosacījumi un /pers.A/ nosakāms vieglāks sods nekā likumā paredzētais.

Krimināllikuma 49.panta pirmā daļa nosaka, ka ja tiesa, ievērojot vairākus vainīgā atbildību mīkstinošos apstākļus un vainīgā personību, atzīst par nepieciešamu noteikt viņam sodu, kas ir zemāks par minimālo robežu, kāda par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēta likumā, tā var sodu attiecīgi mīkstināt, spriedumā obligāti norādot šāda nolēmuma motīvus.

Tiesa nav konstatējusi vairākus /pers.A/ atbildību mīkstinošos apstākļus un nav konstatējusi tādus personu raksturojošos datus, lai atzītu par nepieciešamu noteikt sodu, kas ir zemāks par minimālo robežu. Tiesa, nosakot sodu, jau ir ņēmusi vērā gan apsūdzētā /pers.A/ uzvedības izmaiņas pēc noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas, gan viņa personību, līdz ar to tiesai nav likumīga pamata piemērot Krimināllikuma 49.panta normas un mīkstināt sodu.

Sods apsūdzētajam nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas noteikumiem, kas nosaka, ka, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, noteikusi sodu atsevišķi par katru nodarījumu, galīgo sodu nosaka pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta trešo daļu, ja vismaz viens noziedzīgais nodarījums, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību, ir smags vai sevišķi smags, galīgais sods tiek noteikts, pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Ņemot vērā /pers.A/ personību, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, sods /pers.A/ nosakāms sodus daļēji saskaitot.

Turklāt, tiesa uzskata, ka apsūdzētajam nav nosakāms papildsods - mantas konfiskācija, jo krimināllietas materiālos nav ziņu par apsūdzētā mantu, kura būtu konfiscējama.

Aizstāvis tiesas debatēs norādīja, ka nav ievērotas apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu sapratīgā termiņā, noziedzīgais nodarījums izdarīts 2015.gada janvārī, krimināllietā pirmstiesas izmeklēšana pabeigta 2016.gada maijā.

Tiesa nekonstatē apsūdzētā tiesību aizskārumu uz kriminālprocesa pabeigšanu sapratīgā termiņā. No noziedzīga nodarījuma izdarīšanas ir pagājis gads un astoņi mēneši, līdz ar to nav atzīstams, ka kriminālprocess pabeigts nesamērīga termiņā.

Apsūdzētajam/pers. A/ krimināllietā 2016.gada 12.aprīlī piemērots drošības līdzeklis - aizliegums izbraukt no valsts un dzīvesvietas maiņas paziņošana (91.-92.lapa). Drošības līdzeklis apsūdzētajam nav grozāms, ņemot vērā, ka apsūdzētais nav pārkāpis drošības līdzekļa nosacījumus un pildījis procesuālos pienākumus. Tiesa atzīst, ka šajā kriminālprocesā apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis - aizliegums izbraukt no valsts un dzīvesvietas maiņas paziņošana, līdz sprieduma stāšanās spēkā ir atstājams negrozīts.

Tiesas sēdēs pēc apsūdzētā /pers.A/ lūguma viņa aizstāvībai tika pieaicināts zvērināts advokāts N.Pētersons, kuram saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" no valsts līdzekļiem izmaksājama atlīdzība 160 *euro* apmērā (135. un 139.lapa). Krimināllietā nav ziņu, kas dotu pamatu apsūdzēto atzīt par personu, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.pantu un 368.panta trešo, ceturto un piekto daļu ir tiesības uz atbrīvošanu no samaksas par aizstāvi, līdz ar ko no /pers.A/ valsts ienākumos piedzenami 160 *euro* par zvērināta advokāta sniegto juridisko palīdzību pirmās instances tiesā.

Lietā kā lietiskais pierādījums ir atzīta pēc ķīmiskās izpētes atlikušie 3,22 g amfetamīnu saturošā viela, kas ievietota aploksnē, kas pārlīmēta ar drošības uzlīmi "K12 062931", kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldē kā apgrozībā aizliegta viela, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 4.punktu, iznīcināma pēc sprieduma stāšanās spēkā (61.lapa).

Lietā kā lietiskie pierādījumi ir atzīti 2 gab. maisiņi, apavu pāris, kas glabājas Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Valmieras iecirknī, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 6.punktu, tie iznīcināmi (59.-61.lapa).

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties ar Kriminālprocesa likuma 512., 520., 527.-530.pantu, tiesa

nosprieda

/pers.A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem un probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

/pers.A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 309.panta otrajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, galīgo sodu /pers.A/ noteikt sodus daļēji saskaitot un noteikt brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 1 (vienu) mēnesi un probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Drošības līdzekli - aizliegums izbraukt no valsts un dzīvesvietas maiņas paziņošana, atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers.A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos procesuālos izdevumus 160,00 *euro* (viens simts sešdesmit eiro, 00 centi) par zvērināta advokāta sniegto juridisko palīdzību, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Procesuālie izdevumi maksājami Valts kases kontā: Saņēmējs: NMR 90000050138, Saņēmēja iestāde: Valsts kase TRELLV22, Konta Nr. LV68TREL1060001239300, iemaksas mērķis: par advokāta pakalpojumiem krimināllietā Nr.11904000715, kvīts par samaksu nekavējoties iesniedzama tiesas kancelejā Valmierā, Garā ielā 5.

Lietiskos pierādījumus - 3,22 g amfetamīnu saturošās vielas, 2 gab. maisiņus, apavu pāri, iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā Vidzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Valmieras rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamība 2016.gada 10.novembris.

Tiesnese G.Krieviņa